

י"ג תמוז ה'תשע"ד 11.7.14

מגזין מס' 286

שבת פרשת פנחס/י"ז תמוז

קשר-שבועי מאת הרב יאיר כלב

הפתח הלאומי

כל יהודי נתבע לחבר שמים וארץ

אדמו"ר הרש"ב (רבי שלום דובער) כותב באחד ממאמריו: בתענוג נפשי על אלוקות יכול להיות מזה שמנונית בגוף. אומרים על הרב נחום מצ'רנוביל שהיה שמן בגופו מעניית "אמן יהא-שמיה-רבא".

(על פי 'היום-יום' ט"ו תמוז)

התבוננות בדרך אפשר בטמון בפתגם ובאמרה החסידיים

בזו אחר זו:

דרגות בענין גילוי האלוקות

בתקופה הראשונה, המכונה 'ימות המשיח', תחל האמת האלוקית לזרוח גם בעולם הזה הגשמי; אמנם בתקופה זו יהיה הגילוי האלוקי מתון ולפי ערך העולם שכמנהגו נוהג, היינו מבלי שישתנו סדרי בראשית; באותם ימים יעסוק המשיח עדיין בהכנות האחרונות לקראת גאולת העולם כולו.

בתקופה השנייה, שתבוא בעקבות 'ימות המשיח', תגיע הבריאה כולה לגמר ושלימות תכליתה שלשמה נבראה. אזי יעיד הטבע בעצמו על שורשו האלוקי: מכל עבר תזדקק העצמות האלוקית לעין כל, וכדברי המדרש, למשל, בהגיע יום השבת, 'תזהיר' התאנה עצמה את הבא לקוטפה – "שבת היום, אל תקטפני!" וככתוב "אבן מקיר תזעק". בתקופה זו, המכונה 'אחרית הימים', ישתנו סדרי ודרכי הטבע בעולם כיון שיתגלה אור אין

לטעום מעין עולם הבא

כידוע, לכל הענינים הרוחניים ישנו ביטוי גם במישור הגשמי. אלא שאין כל אדם זוכה לראות (תמיד) דבר זה בגילוי. אצל הצדיק הר' נחום מצ'רנוביל, שחיוו היו חיי תורה ומצוות בהזדהות והתאחדות גמורה, היה התענוג הרוחני בדרגה כה נעלית, עד שחדר הדבר גם לחייו הבשריים והשפיע במוחש אף על גופו הגשמי.

ולכאורה, איזו שייכות ישנה בין גשמיות לרוחניות? אדרבה, רואים אנו עד כמה תלויה, בדרך הטבע, חיות הגוף הגשמי בענינים גשמיים, כגון אכילה ושתייה, לבוש וקורת גג.

תורת ישראל מבארת כי חיות הגשמיות כל כולה שורשה באלוקות, אלא שעכשיו ענין זה שרוי בהסתר ובהעלם, ורק לעתיד לבוא יתגלה הדבר גם לעיני בשר; ומפרטת תורת החסידות, המאור שבתורה, כי לעתיד לבוא, מיד עם התגלות המשיח, תתחלנה שתי תקופות,

כי אם לאדם המצוי שיצרו (שהוא בתוקפו, בגבורתו כתולדתו כל ימיו) וגופו הגשמי מחשיכים על אור נשמתו. רוב בני האדם כלל אינם נתבעים להגיע ל'גאולה פרטית', כי אם, לתרום חלקם לקירוב ולזירוז ה'גאולה הכללית', על ידי הדלקת "נר מצוה" (עניני צוותא וחיבור) "ותורה אור" (תורה לשון הוראה); כל אחד ואחת במשכן הפרטי שעליו לבנות בתוכו ובסביבתו הקרובה עד היכן שידו מגעת.

ומבואר בפנימיות התורה אשר כל איש ישראל מחוייב להישמר עד קצה האחרון מפני הפרדת הגשמיות מן הרוחניות. גישה מוטעית זו, מדגישה תורת החסידות, היא ביסודה ענין של 'שניות' (נתינת מקום ל'מוצעים' שעל ידם משפיע הקב"ה בעולם), ואף למטה מזה – 'עבודה זרה' ממש.

ומכיון שמצויים אנו בעידן 'עבודת הניסיונות' – הרי שעבודתנו שאינה תלויה אלא במסירות נפש שלא להתפעל מן ההסתר וההעלם הכפול ומכופל שבזמן 'עקבתא דעקבתא דמשיחא'; על היהודי לזכור תמיד כי חיותו הגשמית כלל אינה נמשכת מהשפלת כבוד האדם בהתמכרותו לרדיפה אחר אמצעי המחיה הגשמיים, כי אם אדרבה, מזקיפת ראשו וכל קומתו על ידי קיום רצון הבורא בתורתו ובמצוותיו; ומובטחים אנו מפי קדושי עליון חכמינו ז"ל "אדם מקדש עצמו מעט למטה – מקדשים אותו הרבה מלמעלה". ואנו נעשה את שלנו וה' יעשה הטוב בעינינו!

סוף שלמעלה ממדידה והגבלה ובמילא ייבטלו כל הפגמים ויתכפרו כל חטאי האדם. לשיאו יגיע החידוש העצום במעשה בראשית כאשר יקומו המתים לתחיה והנשמות תחינה בגופים הניזונים מתענוג אלוקי ללא אכילה ושתייה.

דוקא עבודת ה' של הרבים

אכן גם עתה, בזמן הגלות, ישנם אנשי מעלה ספורים מתי מעט הרואים אלוקות בגילוי. צדיקים יחידי סגולה אלה שבכל דור ודור זוכים לזכך גשמיותם עד לכדי 'גאולה פרטית' ואת 'עולמם (הם) רואים בחייהם', עליהם נאמר במדרש "ראה הקב"ה בצדיקים שהם מועטים, עמד ושתלן בכל דור ודור".

אולם, כמבואר בספר התניא, נוכחותם של הצדיקים בעולם אינה אלא מצד 'מידת הרחמים' ששיתף בו הבורא כשברא עולמו. מאורות גדולים אלה תפקידם לגלות אלוקות בעולם, להאיר דרכם של הרבים ולאפשר בכך את עבודתם; כי כך עלה ברצונו יתברך, שדוקא עבודת ה' של הרבים, כל אחד ואחד לפי ערכו, היא זו המקרבת את הבריאה למימוש תכליתה.

'עבודת הניסיונות' מזרזת הגאולה

וכבר כתב הרמב"ם ש"התורה על הרוב תדבר". ומבואר בתניא שכאשר מצוה התורה "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם", הרי מובן ופשוט כי אין היא פונה בזה חס ושלום לצדיקים,

מארז ניגוני חב"ד

מ"ח ניגונים של התבוננות וכיסופים!!

4 דיסקים ב-120 ש"ח בלבד (כולל משלוח)

להזמנות: 052-56-75-770

לוח שיסורים

לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש... (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי' קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש.

שימו לב: החל מחודש תמוז (מראשית יולי) יופסקו למשך שנה כל שיעורי הרב כלב, ובמקומם יתחיל שיעור שבועי קבוע אחד בלבד מידי יום חמישי במושב חמד שבמרכז הארץ, על הכביש (מס' 412) המוביל מבית-דגן לאור-יהודה. השיעור יועבר בזמן אמת בעזרת ה' בקביעות גם בשידור חי באינטרנט.

השיעור הראשון יתקיים ביום חמישי י"ט תמוז 17.7.14 בשעה 20:30 בדיוק! (התכנסות, כיבוד ושתייה קלה מ-20:00) במושב חמד, רח' הזית 83 בבית הכנסת שבחצר משפחת שרעבי

[בכניסה למושב חמד - ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית - לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל]. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר.

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממש, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

ימי 'בין המצרים'

עשרים ואחד הימים שבין שבעה עשר בתמוז לתשעה באב נקראים "ימי בין המצרים". בשבעה עשר בתמוז הובקעה חומת ירושלים ע"י צבא רומי, ובתשעה באב חרב בית המקדש והועלה באש. לפיכך, בימים אלו מציינים בני ישראל את אבלותם על החורבן וממעטים בהם בשמחה.

הלכות ומנהגים

י"ז בתמוז - יום צום ותענית מפני הצרות שאירעו בו

כדי לעורר הלבבות לדרכי התשובה. מיום זה מתחילים ג' השבועות של ימי 'בין המצרים' הנמשכים עד ט' באב. מיום זה עד אחר תשעה באב אין נושאים נשים, אבל להשתדך מותר אפילו בתשעה באב עצמו,

וסעודת שידוכים בלא ריקודים מותרת עד ראש חודש אב (ולאחר מכן אין לעשות סעודה, אפילו בשבת, אלא להסתפק בכיבוד קל); אין מסתפרים; אין מברכים 'שהחיינו' על פרי או בגד חדש, גם בשבת (אלא אם כן לא ימצא את הפרי החדש לאחר שלושת השבועות); אין מנגנים ניגוני שמחה אבל שירה בפה מותרת. בנוגע להאזנה למוזיקה מוקלטת שלא לשם שמחה ממש, ניתן להקל בדבר עד ראש חודש אב.

'בין המצרים' אינו זמן ראוי לנסיעות וטיולים (לעומת זאת, הרבי מליובאוויטש עודד נסיעה להילולת האר"י ביום ה' באב) וכן לא רצוי לקבוע לימים

אלה טיפולים רפואיים שאינם דחופים.

לימוד לימי בין המצרים

נוהגים ללמוד בימים אלה בדברי תורה העוסקים בגאולה ובבניין בית המקדש (כגון הפרקים בנביא יחזקאל מ' - מ"ג, במשנה מסכת מידות ומסכת תמיד והלכות בית הבחירה לרמב"ם בספר "היד החזקה"). בשיחותיו, מדגיש הרבי כי ימים אלה מסוגלים במיוחד ללימוד עניני הגאולה ובנין הבית, כדברי חז"ל במדרש תנחומא אודות מאמר הקב"ה ליחזקאל הנביא: "גדול קריאתה בתורה - כבניינה. לך אמור להם ויתעסקו לקרוא צורת הבית בתורה, ובשכר קריאתה אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקים בבניין הבית".

עוד מעורר הרבי הרבי מליובאוויטש נשיא דורנו להוסיף ולהרבות בימים אלה בלימוד התורה ובמתן צדקה כדי לזרז ולקרב הגאולה, ככתוב: **"ציון במשפט (תורה) תיפדה, ושביה בצדקה"**.

כמו כן מראש חודש אב עד תשעה באב קרא הרבי לערוך "סיומים" על מסכתות בש"ס כדי להוסיף בעניני שמחה שעל פי התורה.

ומבטיחה תורתנו, תורת אמת, כי בגאולה האמיתית והשלימה יהפכו ימים אלה לימי ששון ושמחה, ויהי רצון שיהיה זה בקרוב ממש, במהרה בימינו.

שלושה קשרים מתקשרים זה בזה ישראל, התורה והקב"ה

נצחיות עם ישראל

ידועים דברי רבי סעדיה גאון: "אומתנו אינה אומה אלא בתורתה". לכל אורך שנות גלותו המרה של עם ישראל מארצו, נשמרה יחודיות האומה היהודית בזכות דבקוּתה הבלתי מתפשרת בתורת ישראל. הגם שהיינו ל"עם מפוזר ומפורד בין כל העמים", נפוצים בכל קצווי תבל, נתונים להשפעות שונות ומשונות כמיקום גאוגרפי, שפה וניב לשוני או תרבות מקומית זו או אחרת – מכל מקום, תמיד, באורח פלא ולמעלה מדרך הטבע, בכל פזורות ישראל נשמרה הגחלת. דברי תורה נכתבו ונלמדו בכל הדורות ובכל תפוצות ישראל על ידי גדולי ישראל וחכמיה בשפות משפות שונות: עברית, לדינו, אידיש, ערבית ושאר לשונות העמים.

לכל אורך ההיסטוריה רבת השנים של עם ישראל, נשמרו עצמיותה, אופיה וצביונה של אומתנו בזכות קיום התורה ומצוותיה. בכל תהפוכות ושינויי הזמן – בימי שקט ושלווה ובתקופות שמד, גזרות ורדיפות – שומרים היהודים אמונים (כאז כן גם עתה) לרוח ישראל סבא, מעבירים במסירות נפש את אש התמיד המקורית של תורת ומנהגי ישראל מדור לדור. מורשת אותנטית זו, היא היא לפיד נצחיותו של העם היהודי. אמר על כך המשפיע החסידי ר' מאיר שלום בליזינסקי ז"ל – ילד יהודי אשר אינו זוכה לחינוך יהודי אותנטי ומקורי, הרי הוא כדוגמת גוף ללא חיסון. חולשה וחסרון בהתקשרות לילדי ישראל לתורת ישראל יוצרת בהם תחושת ניכור ליהדותם ומותירה אותם חשופים ופגיעים לחדירתם של 'חיידי הקליפות'. חינוכם של ילדי ישראל ברוח מסורת

ישראל היא מנורת המאור היהודית – הערובה האמיתית להמשך קיומנו כעם – עד לביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.

ויאמינו בה' ובמשה עבדו

ועל רקע הדברים האמורים, אי אפשר שלא להודות לה' על שזכינו לחיות בדורו של מנהיג יהודי בעל שיעור קומה שלא נראה כמותו מאז ימי הרמב"ם. תילי תילים של ספרים וכתבי עת כבר נכתבו ועוד ייכתבו אודות הרבי מליובאוויטש נשיא דורנו: אישיותו רבת הפנים, גאונותו, כשרונותיו, מנהיגותו ומידותיו התרומיות אשר עד אין חקר, וכו' וכו'. אמנם למעלה מכל אלה הן אהבתו ודאגתו העצומה לכלל ישראל ולכל יהודי יחיד באשר הוא, היא מעמדו ומצבו ברוחניות ובגשמיות אשר היא גם אם מצוי הוא בפינה הכי נידחת שבקצווי תבל. ככל שנוקפות השנים הולך ונחשף לעין כל, הגודל וההיקף המונומנטליים של מפעל השליחות שהקים: צבא שלוחי הרבי הינו גוף חי ונושם, המתפתח וצומח תדיר לכלל מימדים אדירים שלא היו כמותם מעולם. בדורנו ניתן לראות במוחש כיצד מפיח הרבי מליובאוויטש באמצעות שליחיו המסורים רוח של תחיה והתחדשות יהודית בכל שדרות העם.

וכדרכה, מדגישה תורת החסידות אשר בעומדנו בימי 'בין המצרים', נתבעים אנו לעשות כל שביכולתנו להמתקת האבלות על חורבן בית המקדש. דוקא בימים אלו נדרשים אנו להתחזק ביתר שאת וביתר עוז בענין אהבת ישראל, להאיר פנים ולקרב כל יהודי באשר הוא. פעמים אין ספור, הדגיש הרבי נשיא דורנו בשיחותיו כי

גדולה יותר מההתעסקות בשליחות העיקרית - לחבר ולקשר את אחינו בני ישראל לשורשם ומקורם באלוקים חיים.

רק אהבת חיים היא המתקנת ומבטלת את שנאת החינם - סיבת החורבן בעבר ובהווה. ובהבטל הסיבה (שנאת החינם), ממילא יתבטל גם המסובב (הגלות) ונזכה לבניין בית המקדש השלישי. ומה לנו אהבת ישראל

The screenshot shows the homepage of the website www.tanyaor.com. At the top, there is a navigation menu with links for 'בית', 'אודות', 'תוכן', 'תפריט', 'אודות', 'אודות', 'אודות', 'אודות', 'אודות', 'אודות'. The main content area features a large video player with the title 'הרב איר ללב - ספר התניא בו...'. Below the video player, there is a grid of video thumbnails, each with a title and a 'הצגה' button. To the right of the grid, there is a calendar for the month of Tishrei 2018. Below the calendar, there is a section for 'אודות' and 'אודות' with a QR code. At the bottom, there are more video thumbnails and a 'הצגה' button.

התחדשנו!
 בוטאו לבקר
 באתר המשודר
 www.tanyaor.com

אדמו"ר הזקן התבטא על [תלמידו] ר' משה ווילענקער: משה הוא בעל מוחין דגדלות, ובעשר השנים ש'עבד' והתייגע הוא 'עיבד' מוחין רחבים. שלוש שנים התכונן ר' משה ווילענקער ליחידות אצל אדמו"ר הזקן, ונשאר אחר כך שבע שנים בליאזנא כדי ליישם את היחידות בעבודה בפועל. (על פי 'היום-יום' י"ח תמוז)

הסיפור השבועי

ההבטחה התקיימה

התקיימו שם, ואט אט פרקו החברים את עול התורה והמצוות.

"סוף סוף עלה בידי הקבוצה, ואני בתוכה, לעלות לארץ. בתחילה היו כולם חדורי אידאלים, התלהבות ועשייה, אולם עם הזמן התפרדה החבילה. כל אחד שקע בבניין עולמו הפרטי. התפוגגות החלום גרמה לי לפתוח בתהליך איטי של חזרה למקורותיי. חבשתי כיפה והלכתי לשיעורי תורה, ובהמשך התקדמתי לשמירת שבת ועוד.

"באותו זמן נזכרתי באחד ממראות ילדותי, כאשר אבי היה יושב ולומד בספר 'אור החיים'. התחלתי ללמוד אף אני בקביעות ב'אור החיים'.

"לפני כמה שבועות שכבתי לישון, ופתאום חשתי מחנק נורא. לבי כאילו פסק מלפעום ושקעתי באפלה מוחלטת. מיד במעבר חד חשתי כי אני טס כלפי מעלה, ואור יקרות עצום שטף את עיניי. בתודעתי חדרה ההכרה כי אני נמצא בעולם האמת.

"דמויות עלומות שלא הכרתי לקחוני והובילו אותי לאולם מואר שבו עמד שולחן. משני צידיו ישבו שני אישים מכובדים. הבנתי שזהו בית דין של מעלה, וכי ממתינים לשלישי האמור לשבת בכיסא האמצעי.

"פתאום נכנס אל בית הדין ישיש מזוקן והתיישב בכיסא המיועד. הנחתי שהוא אב בית הדין. בטרם החל הדיון שאל הישיש: 'האם אכן הגיע זמנו של האיש הזה לעלות לכאן?'.

"דממה השתררה לכמה רגעים ואז נשמע שוב קולו של אב בית הדין: הלוא הוא מתמיד ללמוד בספר 'אור החיים'... נוצרה המולה, ופתאום חשתי כי אני טס

חזותו החיצונית של האיש היתה שונה מקהל פוקדי בית המדרש של חסידי הוסיאטין בתל אביב. הוא נראה אדם באמצע שנותיו, אזרח ישראלי מן השורה, כיפה לראשו. האיש חיפש בארונות הספרים, עד שמצא את מבוקשו – ספר 'אור החיים', פירושו הנודע של רבנו חיים בן עטר על התורה.

האיש התיישב באחת מפינות בית המדרש, ובהתלהבות החל לשקוד על פירושו של 'אור החיים' על פרשת השבוע. דבר מה בלימודו המיוחד משך את תשומת לבו של ר' מרדכי שרגא בוימינגר. הוא ביקש לדעת מי האיש ומה משך אותו להיכנס לבית המדרש הזה דוקא. בשלב מסוים אזר עוז, התיישב ליד האיש ופתח עמו בשיחה.

אך בקושי הסכים האיש להתיק את עיניו מן הספר. כאשר שמע מר' מרדכי שרגא כי הוא נין ונכד האדמו"ר רבי ישראל פרידמן מהוסיאטין, פער את עיניו לרווחה ואמר: "אם כן, אתה אולי האיש הנכון לשמוע את אשר אירע עמי היום והקשר שלי לסבך הגדול".

הניח האיש סימנייה בדף שעמד בו, סגר את הספר, והחל לגולל את סיפורו:

"נתנאל שמי, כיום תושב חיפה. נולדתי באוקראינה, בעיירה שרוב תושביה היו חסידי הוסיאטין, ובהם גם הוריי. בעודי ילד, בשנת תרצ"ז, עלה האדמו"ר לארץ. בגלל תנאי התקופה וריחוק המקום מהרבי, התרופפו והלכו קשריי עם החסידות.

"הצטרפתי ל'מועדון הגשמה' ציוני, שבו טיפחו את חזון הציונות, אידאלים של עשייה למען ארץ ישראל, ערכי עבודת האדמה ועוד. למרבה הצער, שיעורי תורה לא

במהירות, הפעם כלפי מטה, עד שהתעוררתי כולי רועד מפחד ומהתרגשות.

"החלום הותיר בי רושם עז. התחזקתי מאוד ושיניתי את כל דרכיי לטובה, ובתוך כך הוספתי כמובן להקפיד על שיעורי הקבוע ב'אור החיים'.

"היום בבוקר", המשיך האיש לספר באוזני ר' מרדכי שרגא, "באתי לתל אביב לצורך סידורים. פתאום הבחנתי בשלושה יהודים, בעלי חזות חסידית, עולים במעלה הרחוב. במהרה הבנתי כי שניים מהם מלווים את הישיש שביניהם. כשהתקרבתי הבחנתי בתווי פניו של הישיש וכמעט התעלפתי. זה היה אב בית הדין שראיתי בחלומי!

התחלתי לעקוב אחריהם, וברגע שהדבר התאפשר שאלתי את אחד המלווים מיהו האיש הזקן. הוא ענה לי כי זה האדמו"ר מהוסיאטין. זה היה לי כמין הלם. בבת אחת צפו לנגד עיניי זיכרונותי מבית אבא וזיכרונות הילדות שהיו לי מהרבי ומחסידות הוסיאטין.

"הייתי נרגש כולי והחלטתי ללכת בעקבותיהם עד בית מדרשו של הרבי ברחוב ביאליק, בתקווה שיינתן לי להיכנס אליו לפגישה אישית. התפללתי תפילת מנחה

בבית המדרש, ומבעד לחלון יכולתי לצפות בתפילתו של האדמו"ר. המראה הזכיר לו שוב את הניחוח המיוחד של החסידות בעיירת הולדתי.

"עם סיום התפילה ביקשתי רשות להיכנס אל האדמו"ר. נכנסתי, והרבי הביט בי במבטו החודר ושאל: 'מי אתה ומה אתה מבקש?'

"מרב התרגשות בקושי פציתי פה, וכאשר התגברתי אמרתי: 'האם צריך אני לספר לרבי מי אני? הלוא רק לפני שבועיים פסק הרבי את דיני לחיים בבית דין של מעלה'...

מרב התרגשות פרצתי בבכי.

"לאחר שנרגעתי הושיט לי הרבי את ידו ואמר: 'נו, שהשם יתברך יאריך ימך ושנותיך בטוב, בברכה ובהצלחה'.

"עדיין אני נרגש מהפגישה עם הרבי", סיים האיש את סיפורו, "ואני מנסה להרגיע את התרגשותי על ידי הלימוד בספר 'אור החיים', שבזכותו חזרתי לחיים בעולם הזה".

(לרגל יום הילולת רבי חיים בן עטר,

ה'אור החיים', בט"ו בתמוז)

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע**)

עזרו לנו,
להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

”זאת התורה אדם” (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב-’נגלה’) ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה-’נסתר’). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי ’נגלה’, ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת פינחס

כללי חלוקת הארץ לשבטי ישראל

התורה מתארת את כללי חלוקת הארץ לבני ישראל. גודל שטח נחלת כל שבט ושבט יהיה בהתאם למניינו – שבט שאוכלוסייתו מרובה יותר נחלתו תהיה גדולה יותר. ואף שבפועל תתבצע החלוקה על פי הגורל, מכל מקום יד ההשגחה העליונה תכוון את הדברים באופן האמור.

מניין שבט לוי בנפרד

בני שבט לוי (ובתוכם הכהנים) המשרתים בקודש אינם משתתפים בחלוקת הארץ עם אחיהם באשר ה' הוא חלקם וגורלם. להם מיוחדים שטחים (ללא אדמות חקלאיות) למגורים בלבד. התורה מונה בנפרד את הלוויים בפני עצמם – 23,000 זכרים מגיל חודש ומעלה.

כלב ויהושע בנכנסים לארץ

כיון שנגזר על דור יוצאי מצרים כי ימותו במדבר (בעוון נטייתם אחר המרגלים), על כן אינם בנפקדים. מלבד כלב בן יפונה ויהושע בן נון שדברו בשבח הארץ המובטחת ויזכו לבוא בשעריה.

טענת בנות צלפחד

חמש בנות צלפחד משבט מנשה (שאביהן נהרג בשל חטאו במדבר בלא שהותיר אחריו בנים) באות לפני משה ומבקשות לזכותן בנחלת אחי אביהן.

משה מציג את בקשתן לפני הקב"ה, ותשובת ה' היא כי אכן צודקות הן בטענתן. וככלל, במקרה שאין במשפחה

שכרו של פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן

ה' משבח באוזני משה את פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן. במעשה גבורתו, המתואר בסוף הפרשה הקודמת, משיב פינחס את חמת ה' ומכפר על חטא בני ישראל בבנות מדין ובעל פעור. שכרו – 'ברית שלום', היא ברית הכהונה לו ולזרעו אחריו עד סוף כל הדורות.

בד בבד עם הזכרת הצדיק ושבחו, מזכירה התורה במפורש גם את שמותיהם של החוטאים ואת חטאם. הלא הם זמרי בן סלוא נשיא שבט שמעון, וכזבי בת צור ממשפחת המלוכה במדין.

מדין – אויב קדושתם של ישראל

הקב"ה מודיע למשה כי יש להתייחס אל המדיינים כאל אויב שיש להכותו ללא רחם, עקב להיטותו להחטיא את בני ישראל, להטותם אחר הבעל פעור.

מפקד נוסף של בני ישראל

בעקבות המגיפה שהפילה חללים רבים בבני ישראל (כמתואר בסוף הפרשה הקודמת), מצוה ה' את משה לשוב ולמנות את בני ישראל הבוגרים מגיל עשרים שנה ומעלה, אשר יירשו את ארץ ישראל. משה ואלעזר הכהן מקיימים את הציווי ומונים את העם, והתורה מפרטת באריכות את מספרם של בני ישראל למשפחותיהם.

מניינם של כל הגברים מגיל עשרים שנה ומעלה 601,730 נפש.

בפני אלעזר הכהן ולעיני כל בני ישראל, למען יקבלו כולם את מרותו עליהם. על יהושע יינתן מהודו של משה, ואלעזר הכהן יהיה לו לעזר בעתות מלחמה (לשאול באורים ובתומים).

קרבן התמיד ומוספי שבת, ראש חדש ומועד

התורה מפרטת את הקרבנות, המנחות והנסכים שיש להביא ולהקריב בבית המקדש. לכל זמן – קרבנותיו המיוחדים לו (התדירים מדי יום, והמוספים לימי שבת, ראש חודש ומועד): קרבן התמיד הקרב פעמיים בכל יום שחרית ומנחה, מוספי השבת, ראש חודש, חג הפסח, חג הביכורים (הוא חג שבועות), ראש השנה, יום הכיפורים, חג הסוכות ושמיני עצרת.

בנים זכרים, תעבור הנחלה לבנות; ואם אין גם בנות, אזי תעבור הנחלה לפי סדר העדיפות הבא: אחי הנפטר, אחי אביו, הקרוב ביותר במשפחה.

חטאו של משה ועונשו

ה' מזכיר למשה את חטאו ב'מי מריבה', אשר על כן לא יזכו, הוא ואהרן אחיו, להיכנס אל הארץ המובטחת. ועתה קודם מותו במדבר, אומר ה' למשה לעלות אל הר העברים משם יוכל לצפות אל הארץ.

משה סומך את המנהיג הבא אחריו

בגודל אחריותו כמנהיג ישראל, מבקש משה רבנו מה' כי יבחר וימנה אחר מותו את המנהיג הבא אשר ינהיג את העם ויכניסם לארץ. ה' מצוהו לסמוך את יהושע בן נון

אש הקנאות החיובית

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

יש זמנים בהם על היהודי להיות מוכן לסכן את העולם הזה ואת העולם הבא שלו למען הקב"ה. עם זאת, גם במקרה כזה צריך לפעול על פי התורה בלבד.

כזה. אבל כאשר הוא לא התמהמה ולא שאל שאלות בשעה כה רצינית של חילול השם, ובאש הקנאות שבערה בו הלך והרג את זמרי – עשה את הדבר הנכון בזמן הנכון.

גדולים שותקים

מכאן אנו יכולים ללמוד הוראה, שלפעמים ישנם מצבים שגדולי ישראל שותקים ואינם אומרים כיצד לנהוג. יכולות להיות לכך כמה סיבות, כמו, למשל, "כדי שיטול פינחס את הכהונה" – העניין הזה מחכה למישהו שיקום ויזכה בו, והלה צריך שתהיה לו מסירות נפש

"לכן אמור לו הנני נותן לו את בריתי שלום"

בפרשת פינחס מסופר שכאשר אירע מעשה זמרי, לא ידעו בני ישראל מה לעשות, אף על פי שהיו במקום משה ואלעזר וזקני ישראל. נענה פינחס, שהיה אז הצעיר שבחבורה, ואמר: "לא כך לימדתי ברדתך מהר סיני? ...קנאים פוגעים בו!".

ההלכה הזאת ("קנאים פוגעים בו") מוגדרת כ"הלכה ואין מורין כן". לו פינחס היה שואל את החכמים אם מותר לו לפגוע בזמרי, היה מקבל תשובה שלילית, מכיון שאין רשות לבית דין לפסוק דין מוות על מעשה

סביב רואים, שיש מאות אלפי יהודים שמנותקים מכל זיק של יהדות ושעומדים בסכנת הינתקות מעם ישראל. בשעה כזאת לא תמיד צריך להתחיל להתפלפל, להושיב בית דין ולדון אם מותר לבטל שעה של לימוד תורה כדי להציל נפשות.

יהודי צריך ללבות בקירבו את אש הקנאות החיובית, קנאות לאהבת ישראל, לתורה ולקב"ה, וללכת להציל יהודים מבערות ומהתנתקות. ואזי זוכים ש"פינחס זה אליהו" יבוא ויבשר על בוא הגאולה האמיתית והשלימה במהרה בימינו.

(מעובד מתוך הספר "שלחן שבת",

על פי 'לקוטי שיחות' כרך ב')

לעשות את הדבר מבלי לקבל הוראה ישירה.

כשהולכים לעשות דברים שלא בהוראתם של גדולי ישראל, יש בזה אמנם סכנה מסויימת. אין זו הליכה מוצקה על גשר של ברזל. אבל יש זמנים שיהודי צריך להיות מוכן לסכן את העולם הזה והעולם הבא שלו למען הקב"ה.

עם זאת צריך לזכור היטב, שגם במקרה כזה צריך לפעול על פי התורה בלבד. גם במקרה פינחס, אפילו ש"אין מורים כן", הרי מכל מקום הדין של "קנאים פוגעים בו" הוא הלכה בתורה; אלא שהתורה עצמה אומרת, שזו "הלכה ואין מורים כן".

כשבוערת שריפה

אנו חיים בתקופה שבוערת בה שריפה. כשמביטים

חסידות על הפרשה פינחס

והן בתקופות של 'בין הערביים', תקופות קשות - יש להתמיד בעבודת הקרבנות, קירוב לה' ודבקות בו יתברך.

(ה'תוועדויות' תשד"מ כרך ד', עמ' 2182)

אהבה מסיני

עולת תמיד העשויה בהר סיני (כח,ו)

"עולת תמיד" - התשוקה התמידית של הנשמה לצאת

מן הגוף ולחזור לשורשה ומקורה האלוקי (בלשון החסידות: "אהבה מסותרת").

"העשויה בהר סיני" - אהבה זו נקבעה בכל נשמה

יהודית על ידי ההתגלות הנעלית של מעמד הר סיני.

(אור-התורה' במדבר עמ' א'קנו)

**ה'נהנתנות' זקוקה לכפרה תמידית
ויכפר על בני-ישראל (כה,יג)
שעד עתה לא זו, אלא עומד ומכפר עד שיחיו
המתים ('ספרי')**

מה נשתנה חטא פעור משאר חטאי בני ישראל, שהוא זקוק לכפרה תמידית?

אלא המשמעות הפנימית של חטא פעור היא החשבת תענוגי העולם ועשייתם עיקר, ומידה זו מצויה בקרבנו תמיד.

(ליקוטי-שיחות, כרך ד', עמ' 1327)

**להתמיד בעבודת ה' בכל המצבים
את הכבש אחד תעשה בבוקר ואת הכבש
השני תעשה בין הערביים (כח,ד)**

הן בתקופות של 'בוקר' בחיים, תקופות מאושרות,

גם ביו-טיוב ובפייסבוק:
בלוגים מצולמים וניגונים

סדר התנ"ך

עודה ראשונה לנצח

YouTube f

תניא
מודעות
עצמית
ביהדות

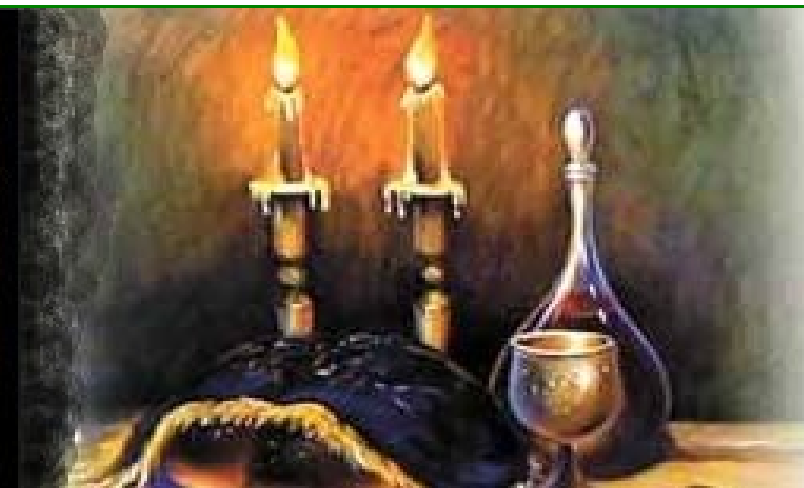
שבת שלום!!!

ליקוט, רעיונות, כתיבה ועימוד: חי דמארי
כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו
tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך
ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	הדלקת נרות	עיר (שעון קיץ)
20:29	19:12	י-ם
20:31	19:27	ת"א
20:33	19:20	חיפה
20:30	19:28	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון